

oras. 14855/1942/3

MITTEILUNGSBLATT
DER INDUSTRIE UND HANDELSKAMMER IN LUBLIN
BIULETYN INFORMACYJNY
IZBY PRZEMYSŁOWO-HANDLOWEJ W LUBLINIE

Zeitungsdrucksache

Erste Anordnung

über die Regelung der Handelsspannen im Geschäftsverkehr mit Haushaltsgegenständen aus Glas, Keramik und Porzellan.

Vom 28. Januar 1942

Auf Grund des § 1 Abs. 2 der Verordnung über die Preisbildung im Generalgouvernement (Preisbildungsverordnung) vom 12. April 1940 (VBI GG. I S. 131) ordne ich an:

§ 1

Haushaltsgegenstände aus Glas, Keramik und Porzellan, auch in Verbindung mit Holz oder Kunststoffen, dürfen im Generalgouvernement nur zu solchen Preisen gehandelt werden, die höchstens die aus der Anlage zu dieser Anordnung ersichtlichen Handelsaufschläge in Hundertsätzen auf die Einstandspreise enthalten.

§ 2

(1) Als Einstandspreis im Sinne dieser Anordnung gilt der durch die Einkaufsrechnung nachzuweisende tatsächliche Einkaufspreis zuzüglich etwaiger gleichfalls nachzuweisender Fracht- oder Anfuhrkosten, Zollbeträge und Zollabfertigungsgebühren.

(2) Skonti bis zu 3 v. H. können bei der Feststellung des Einstandspreises unberücksichtigt bleiben. Sie dürfen jedoch nicht gegenüber dem bisherigen Stand erhöht, neu eingeführt oder in ihrer Handhabung verändert werden.

(3) Soweit Handelsfirmen im Generalgouvernement Waren durch Vermittlung ihrer ausserhalb des Generalgouvernements gelegenen Stammhäuser beziehen, dürfen sie hierfür eine Provision bis höchstens 5 v. H. des Einkaufspreises gewähren. Diese Provision gilt als Bestandteil des Einstandspreises.

§ 3

(1) Die Handelsspannen dürfen nur einmal erhoben werden.

(2) Eine Erhöhung der Spannen ist unzulässig. Soweit bisher niedrigere Sätze als die in der Anlage verzeichneten berechnet worden sind, sind diese beizubehalten.

§ 4

Soweit vor dem Inkrafttreten dieser Anordnung vereinbarte Vertragsbestimmungen den Vorschriften der §§ 1 und 2 widersprechen, treten die entsprechenden Bestimmungen dieser Anordnung an ihre Stelle.

§ 5

Mit dem Inkrafttreten dieser Anordnung sind die Verkaufspreise des Grosshandels und der Wiederverkäufer auch für die vorhandenen Warenbestände gemäss den Bestimmungen der §§ 1 bis 3 neu zu errechnen. Die Verkaufspreise sind um die sich aus der Neuregelung der Handelsspannen ergebenden Einsparungen in vollem Umfange zu senken.

§ 6

Es ist verboten, Handlungen vorzunehmen, durch die mittelbar oder unmittelbar die Vorschriften dieser Anordnung umgangen werden oder umgangen werden sollen.

§ 7

Soweit aus volkswirtschaftlichen Gründen eine Änderung der Handelsspannen oder sonstigen Bestimmungen dieser Anordnung erforderlich ist, kann die Regierung des Generalgouvernements (Amt für Preisbildung) Ausnahmen zulassen oder anordnen.

§ 8

Zu widerhandlungen gegen die Vorschriften dieser Anordnung werden nach § 6 der Verordnung über die Preisbildung im Generalgouvernement vom 12. April 1940 (VBI GG. I S. 131) bestraft.

§ 9

Diese Anordnung tritt am 15. Februar 1942 in Kraft.

K r a k a u, den 28. Januar 1942.

Der Leiter
des Amtes für Preisbildung
in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Schulte-Wissermann

Pierwsze zarządzenie

o uregulowaniu rozpiętości handlowych w obrocie handlowym artykułami gospodarstwa domowego ze szkła, ceramiki i porcelany.

Z dnia 28 stycznia 1942 r.

Na podstawie § 1 ust. 2. rozporządzenia o kształtowaniu cen w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 12 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG I str. 131) zarządzam:

§ 1

Artykułami gospodarstwa domowego ze szkła, ceramiki i porcelany również w połączeniu z drzewem lub materiałami sztucznymi wolno handlować w Generalnym Gubernatorstwie tylko po takich cenach, które najwyżej obejmują wymienione w załączniku do niniejszego zarządzenia dodatki handlowe w stawkach odsetkowych do cen zakupu wraz z kosztami.

§ 2

(1) Jako cenę zakupu wraz z kosztami w myśl niniejszego zarządzenia uważa się faktyczną cenę zakupu, którą wykazać należy rachunkiem zakupu, doliczając do niej ewentualne koszty przewozu lub dowozu, koszty cła i opłaty manipulacyjne, które również udowodnić należy.

(2) Skonta do 3% mogą przy ustaleniu ceny zakupu wraz z kosztami być nie uwzględnione. Nie wolno ich jednak podwyższać w stosunku do stanu dotychczasowego, na nowo wprowadzać lub zmieniać sposób ich zastosowania.

(3) O ile firmy handlowe w Generalnym Gubernatorstwie sprowadzają towary za pośrednictwem swych poza Generalnym Gubernatorstwem położonych przedsiębiorstw macierzystych, to wolno im za to udzielać prowizji do najwyżej 5% ceny zakupu. Prowizję tę uważa się za część składową ceny zakupu wraz z kosztami.

§ 3

(1) Rozpiętości handlowe wolno pobierać tylko raz.

(2) Podwyższenie rozpiętości jest nie dopuszczalne. Jeżeli dotąd obliczano niższe stawki niż wykazane w załączniku, należy je nadal stosować.

§ 4

Jeżeli uzgodnione przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia postanowienia umowne sprzeciwiają się przepisom §§ 1 i 2, to w ich miejsce wchodzi odnośne postanowienia niniejszego zarządzenia.

§ 5

Z wejściem w życie niniejszego zarządzenia należy ceny sprzedaży handlu hurtownego i odsprzedawców również za istniejące zapasy towarów na nowo obliczyć według postanowień §§ 1 do 3. Ceny sprzedaży należy obniżyć w całkowitej rozciągłości o różnicę, wynikającą z nowego uregulowania rozpiętości handlowych.

§ 6

Wzbronione jest podejmować czynności, którymi pośrednio lub bezpośrednio obchodzi się lub mają być obchodzone przepisy niniejszego zarządzenia.

§ 7

Jeżeli z przyczyn ekonomicznych wymagana jest zmiana rozpiętości handlowych lub innych postanowień niniejszego zarządzenia, to Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Urząd dla Kształtowania Cen) może zezwolić na wyjątki lub je zarządzić.

§ 8

Wykroczenia przeciw przepisom niniejszego zarządzenia podlegają karze według § 6 rozporządzenia o kształtowaniu cen w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 12 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 131).

§ 9

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 lutego 1942 r.

K r a k a u, dnia 28 stycznia 1942 r.

Kierownik
Urzędu dla Kształtowania Cen
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Schulte-Wissermann

- Die in den Spalten a) und b) genannten Hundertsätze sind Höchstaufschläge, die nicht überschritten werden dürfen. Spalte a) gilt für den Verkauf ab Lager des Grosshändlers an Wiederverkäufer. Spalte b) gilt für den Verkauf im Einzelhandel.
- Beim unmittelbaren Verkauf durch den Grosshandel an Verbraucher darf der Grosshandel nur die Einzelhandelsaufschläge (Spalte b) berechnen.

- Wymienione w rubrykach a) i b) stawki odsetkowe są dodatkami maksymalnymi, których nie wolno przekraczać. Rubryka a) obowiązuje dla sprzedaży loco skład hurtownika odsprzedawcom. Rubryka b) obowiązuje dla sprzedaży w handlu detalicznym.
- Przy bezpośredniej sprzedaży przez handel hurtowy konsumentom wolno handlowi hurtownemu obliczać tylko dodatki handlu detalicznego (Rubryka b).

	a) Grosshandelsaufschläge in Prozenten	b) Einzelhandelsaufschläge in Prozenten
Gruppe I.		
Haushalts- und Ziergegenstände aus Porzellan:		
1. Einfache Tassen mit Untertassen auch mit Dekor Teller, Gedecke u. a.	19	38
2. Schüsseln, Platten, Stapelwaren, Saucieren, Kaffee- und Teekannen weiss (sogen. Wirtschaftsporzellan)	17	35
3. Tafel- Kaffee, Tee- und sonstige Service sowie Bestandteile von Servicen mit Dekor und Stapelware	21	40
4. Mocatassen, Figuren, Blumenvasen, Bonbonnieren, Aschenbecher mit Gold- und Kobaltdekor (sogen. Luxusporzellan)	25	65
Gruppe II.		
Haushalts- und Ziergegenstände aus Steingut. Steinzeug, Ton und sonstigen keramischen Massen:		
1. Töpfe, Schüsseln, Teller, Tassen, Untertassen	17	35
2. Service aller Art, handgemalt	21	40
3. Figuren, Vasen, Aschenbecher, Galanteriewaren	25	65
Gruppe III.		
Glaswaren:		
a) gewöhnliches Glas- und Presskristall		
1. Schüsseln, Kompotteller, Untersetzer, Gläser, aller Art und sonstiges Gebrauchsglas für den Haushalt	15	40
2. Einmachgläser	15	35
3. Kompott-, Dessert- und sonstige Garnituren	20	40
4. Einfache Blumenvasen	20	45
5. Beleuchtungsgläser		
a) einfaches Glas	15	35
b) hochwertiges Glas	20	45
b) Bleikristallglas und sonstiges hochwertiges Glas		
1. Luxusglas vergoldet; Trink-, Bowle- und sonstige Garnituren geschliffen 25 teilig in besserer Ausführung, Aschenbecher und handgemaltes Glas	25	65
2. Obstschüsseln, Obstgarnituren, Aschenbecher, Abhebeschalen je nach Schliff und Ausführung	25	65
3. Sonstiges hochwertiges Glas, feinstes Erzeugnis	25	65
4. Likörgarnituren Original Moser, Trinkgarnituren, Kabarets und hors d'oeuvres — Garnituren	27	70
5. Ziergegenstände, Toilettengarnituren, luxuriöse Galanteriewaren sowie Abhebeschalen mit reichem Schliff	27	70

	a) dodatki handlu hurtownego w procentach	b) dodatki handlu detalicznego w procentach
Grupa I.		
Artykuły gospodarstwa domowego i przedmioty dekoracyjne z porcelany:		
1. zwykłe filiżanki ze spodkami, z dekoracją, talerze, nakrycia itp.	19	38
2. salaterki, półmiski, towary masowe, sosjerki, dzbanki do kawy, czajniki białe (tzw. porcelana gospodarcza)	17	35
3. serwisy stołowe, serwisy do kawy lub herbaty oraz inne serwisy, jak również części składowe serwisów z dekoracją i towar masowy	21	40
4. filiżanki do czarnej kawy (mokka), figury, wazony do kwiatów, bombonierki, popielniczki ze złotą lub kobaltową dekoracją (tzw. porcelana luksusowa)	25	65
Grupa II.		
Artykuły gospodarstwa domowego i przedmioty dekoracyjne z fajansu, kamionki twardej, gliny lub z innej masy ceramicznej:		
1. garnki, miski, talerze, filiżanki, spodki	17	35
2. serwisy wszelkiego rodzaju, ręcznie malowane	21	40
3. figury, wazony, popielniczki, artykuły galanteryjne	25	65
Grupa III		
Towary szklane:		
a) zwykły kryształ szklany i kryształ prasowany		
1. półmiski, talerze do kompotu, podstawki, szklanki wszelkiego rodzaju oraz inne szkło użytkowe dla gospodarstwa domowego	15	40
2. słoiki	15	35
3. komplety do kompotu, deserowe i inne	20	40
4. zwykłe wazony do kwiatów	20	45
5. szkła oświetleniowe		
a) zwykłe szkło	15	35
b) wysokowartościowe szkło	20	45
b) szkło kryształowe ołowiane i inne szkła wysokowartościowe		
1. szkło luksusowe pozłacane, garnitury stołowe, garnitury do bowli i inne garnitury szlifowane, 25 częściowe w lepszym wykonaniu, popielniczki oraz szkło ręcznie malowane	25	65
2. patery do owoców, komplety do owoców, popielniczki, kryształy (klosze) dwuczęściowe, zależnie od szlifu i wykonania	25	65
3. inne wysokowartościowe szkło, najprzedniejszy wyrób	25	65
4. garnitury do likieru „oryginalny Moser“, garnitury stołowe, kabaretowe i komplety do hors d'oeuvres	27	70
5. przedmioty dekoracyjne, garnitury toaletowe, luksusowe towary galanteryjne, jak również kryształy (klosze) dwuczęściowe o bogatym szlifie	27	70

Anordnung über die Einstellungsgehälter für kaufmännische und technische Angestellte

Gemäss § 3 der Fünften Durchführungsverordnung zur Verordnung vom 31. X. 1939 über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 14. XII. 1940 (VBIGG. II S. 560) treffe ich folgende

Anordnung über die Einstellungsgehälter für kaufmännische und technische Angestellte:

1) Kaufmännische und technische Angestellte einschliesslich der Büro- und Betriebsangestellten sowie der Meister dürfen im Bereiche der gewerblichen Wirtschaft und der freien Berufe nur zu den Gehältern eingestellt werden, die im Betrieb am 31. 8. 1939 — dem Tage des Inkrafttretens des allgemeinen Lohnstopps im Generalgouvernement — für die vom Angestellten auszuübende Tätigkeit üblich waren, sofern sich nicht aus einer Tarifordnung oder aus einer Lohnanordnung etwas anderes ergibt.

2) Angestellte dürfen kein höheres Gehalt fordern, als sie im bisherigen Arbeitsverhältnis beanspruchen konnten oder als ihnen tariflich zusteht.

3) Falls die Angestellten nicht zu einem Gehaltssatz eingestellt werden, der sich zwingend aus einer Tarif- oder Lohnordnung ergibt, hat der Unternehmer des neuen Betriebes in dem Betriebe, in dem der Angestellte zuletzt beschäftigt wurde (Abgabebetrieb), dessen letztes Gehalt und die dort von ihm ausgeübte Tätigkeit festzustellen. Der Abgabebetrieb hat — auf Verlangen schriftlich — die erforderliche Auskunft zu erteilen.

Ergibt sich dann aus dem Vergleich des vom Angestellten zuletzt bezogenen Gehalts und des neuen Gehalts gemäss Ziffer 1 dieser Anordnung, dass das neue Gehalt höher ist als im Abgabebetrieb, so hat der Unternehmer der Abteilung Arbeit beim Gouverneur des Distrikts Lublin über den Leiter des zuständigen Arbeitsamts Anzeige zu erstatten.

Die Anzeige hat zu enthalten:

- a) Genaue Anschrift des Abgabebetriebes;
- b) das Gehalt, das der (die) Angestellte im Abgabebetrieb zuletzt bezogen hat, sowie dessen (deren) Tätigkeit in jenem Betriebe;
- c) das Gehalt, das dem (der) Angestellten im einstellenden Betriebe nach Ziffer 1 dieser Anordnung zustehen würde, sowie die von ihm (ihr) auszuübende Tätigkeit.

Erfolgt innerhalb von 21 Tagen nach Eingang der Anzeige beim Leiter des zuständigen Arbeitsamtes keine anderweitige Festsetzung des Gehalts, so ist das aus der Ziffer 1 dieser Anordnung sich ergebende Gehalt zu zahlen.

4) Ist ein betriebsübliches Gehalt nach Ziffer 1 der Anordnung nicht festzustellen und ergibt sich aus einer Tarifordnung oder Lohnanordnung kein entsprechender Entgeltsatz, so ist für die ersten 6 Monate höchstens das im Abgabebetrieb zuletzt bezogene Gehalt zu gewähren. Zusicherungen über eine spätere Erhöhung des Entgelts sind vor Ablauf von $\frac{1}{2}$ Jahr nach der Einstellung verboten und begründen keine Ansprüche.

Nach Ablauf von 6 Monaten kann, soweit die entsprechenden Voraussetzungen nach Leistung, Alter, Berufszugehörigkeit usw. vorliegen, das Gehalt mit Zustimmung der Abteilung Arbeit beim Gouverneur des Distrikts Lublin dem betriebsüblichen Stand angepasst werden. Der Antrag ist über den Herrn Leiter des zuständigen Arbeitsamts einzureichen.

5) Zum Gehalt im Sinne dieser Anordnung gehören auch Leistungszulagen, Prämien, Gewinnanteile, Sachleistungen sowie Zuwendungen aller Art, die im Hinblick auf das Arbeitsverhältnis gegeben werden sollen.

6) Wer dieser Anordnung zuwiderhandelt oder sie umgeht, wird auf Antrag gemäss der Fünften Durchführungsverordnung zur Verordnung vom 31. X. 1939 über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 14. XII. 1940 mit Gefängnis und Geldstrafe, letztere in unbegrenzter Höhe, oder mit einer dieser Strafen bestraft. Die Bestrafung kann auch durch Festsetzung von Ordnungsstrafen auf Grund der Verordnung über das Verwaltungsstrafverfahren vom 13. IX. 1940 (VBIGG. I S. 300) erfolgen.

7) Diese Anordnung tritt mit ihrer Veröffentlichung im Amtsblatt des Distrikts Lublin in Kraft.
Lublin, den 23. März 1942.

Der Gouverneur des Distrikts Lublin
Im Auftrage:
R a m m

Zarządzenie w sprawie pierwszych wynagrodzeń dla pracowników umysłowych kupieckich i personelu technicznego

Zgodnie z § 3 piątego rozporządzenia wykonawczego do zarządzenia z dnia 31. X. 1939 o kształtowaniu warunków pracy i o ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 14. XII. 1940 (VBIGG. II S. 560) wydaję następujące

Zarządzenie w sprawie pierwszych wynagrodzeń dla pracowników umysłowych, kupieckich i personelu technicznego:

1) Kupieccy i techniczni pracownicy umysłowi włącznie z pracownikami biura i ruchu oraz majstrami mogą być zaangażowani w ramach gospodarki przemysłowej i wolnych zawodów tylko z tą pensją, jaką płacono w danym zakładzie w dniu 31. 8. 1939. — dniu wejścia w życie ogólnej stawki płac w Generalnym Gubernatorstwie — pracownikom umysłowym, o ile ordynacja taryfowa lub rozporządzenia o płacach nie przewiduje czego innego.

2) Pracownicy umysłowi nie mogą żądać wyższego uposażenia, niż mogli w dotychczasowym stosunku pracy wymagać lub niż ordynacja taryfowa dla nich przewiduje.

3) W wypadku, gdy pracownicy umysłowi zaangażowani zostaną z pensją niezgodną z ordynacją taryfową lub rozporządzeniem o płacy, przedsiębiorca przyjmującego zakładu winien poinformować się w zakładzie, w którym dany pracownik ostatnio był zatrudniony, jaka była jego pensja i rodzaj wykonywanej czynności. Zakład pracy, który pracownika zwalnia, winien — na żądanie pisemnie — udzielić potrzebnych informacji.

Jeśli przy porównaniu dotychczasowo pobieranego uposażenia z nowym uposażeniem w myśl punktu 1 niniejszego zarządzenia okaże się, że nowe uposażenie jest wyższe od pobieranego w zakładzie zwalnającym, wówczas przedsiębiorca winien donieść o tym Wydziałowi Pracy przy Gubernatorze Okręgu Lubelskiego poprzez kierownictwo właściwego Urzędu Pracy.

Zgłoszenie zawierać powinno:

- a) dokładną nazwę zakładu zwalnającego;
- b) wysokość uposażenia pobieranego ostatnio przez pracownika (czkę) w zakładzie zwalnającym oraz jego (jej) zajęcie w powyższym zakładzie;
- c) wysokość uposażenia, jakie przysługuje pracownikowi (icy) w zakładzie przyjmującym po myśli punktu 1 niniejszego zarządzenia, oraz powierzoną pracownikowi czynność.

Jeśli w ciągu 21 dni od wpływu zgłoszenia u kierownika właściwego Urzędu Pracy nie nastąpi odmienne postanowienie w sprawie uposażenia, wówczas płacić należy je w myśl punktu 1 powyższego zarządzenia.

4) Jeśli uposażenia po myśli punktu 1 niniejszego zarządzenia ustalić się nie da, a w ordynacji taryfowej lub zarządzeniu o płacach nie ma odpowiedniej stawki wynagrodzenia, wówczas należy przez 6 pierwszych miesięcy płacić conajwyżej pensję, pobieraną przez pracownika w poprzednim zakładzie pracy. Zapewnienia późniejszego podwyższenia wynagrodzenia są przed upływem $\frac{1}{2}$ roku od chwili zaangażowania wzbronione i nie stanowią żadnych podstaw do wysuwania pretensji w tym względzie.

Po upływie 6 miesięcy można, jeśli istnieją odpowiednie podstawy jak, czynność, wiek, przynależność do odpowiedniej grupy zawodowej itd., przystosować uposażenie do przyjętej w zakładzie stawki za uprzednią zgodą Wydziału Pracy przy Gubernatorze Okręgu Lubelskiego. Wniosek złożyć należy przez ręce kierownika właściwego Urzędu Pracy.

5) Do pensji należą w myśl tego zarządzenia również dodatki funkcyjne, premie, udziały w zyskach, świadczenia rzeczowe, oraz dodatki wszelkiego rodzaju, które mają być dawane z uwagi na stosunek pracy.

6) Kto temu zarządzeniu sprzeciwia się, względnie obchodzi je, będzie na wniosek karany zgodnie z piątym zarządzeniem wykonawczym do rozporządzenia z dnia 31. X. 1939 o kształtowaniu warunków pracy i o ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 14. XII. 1940, więzieniem i karą pieniężną, ostatnią w nieograniczonej wysokości, względnie jedną z tych kar. Ukaranie może również nastąpić przez nałożenie kary porządkowej, na podstawie rozporządzenia o postępowaniu administracyjno-karnym z dnia 13. IX. 1940 (VBIGG. I S. 300).

Zarządzenie to wchodzi w życie równocześnie z ogłoszeniem go w Dzienniku Urzędowym Okręgu Lubelskiego.

Gubernator Okręgu Lubelskiego
w z.
R a m m

uzas. 14855/1942/3

Stempelsteuer

Gemäss der Verordnung v. 16. I. 1942 über die Aufhebung der Stempelsteuer bei Eingaben und Zeugnissen sind mit Ablauf des 31. Januar 1942 ausser Kraft getreten: 1) die Artikel 140—161 des Stempelsteuergesetzes v. J. 1926 in der Fassung v. 7. VI. 1935 (Gbl. Nr. 64. Pos. 404); 2) der § 6 der Verordnung über Gebühren u. Stempelsteuern für Personenstandsunterlagen im Generalgouvernement v. 29. X. 1941 (VBlGG. S. 625) und 3) der § 12 der Verordnung über Kartelle im Generalgouvernement v. 4. XII. 1941 (VBlGG. S. 701).

1. Durch die Aufhebung der Stempelsteuer bei Zeugnissen sind zahlreiche Stempelgebühren ausser Kraft getreten, die bei Zeugnissen, die von staatlichen Dienststellen bezw. Notaren ausgestellt wurden, weiters bei Wechsel- u. Scheckprotesten u. dgl. bisher erhoben worden sind.

Was die aufgehobenen Stempelgebühren bei Eingaben anbelangt, handelt es sich am häufigsten um folgende Fälle: 1) Gebühren von Eingaben, die bei staatlichen Dienststellen eingereicht wurden, sowie Gebühren von Protokollen, die von diesen Dienststellen anstelle der Eingaben aufgenommen wurden, 2) Gebühren von Eingaben, in denen der Gesuchsteller die Änderung eines betr. öffentliche Abgaben (Steuern, Gebühren, Zölle) ergangenen Bescheides verlangt (Berufung, Beschwerde).

2. Der aufgehobene § 6 der Verordnung v. 29. X. 1941 setzt eine einheitliche Gebühr von Zl. 1,10 für Auszüge aus den Personenstandsregistern fest.

3. Der aufgehobene § 12 der Verordnung über Kartelle v. 4. XII. 1941 bestimmte, dass „Anträge, behördliche Entscheidungen und andere Amtshandlungen, die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Finanzen) durch Verwaltungsanordnung festsetzt, unterliegen“.

4. Gemäss der Verordnung v. 29. I. 1942 über die Ermässigung der Stempelsteuer für Wechsel beträgt vom 1. Februar 1942 an die Stempelgebühr: a) 20 Groschen bei einer Wechselsumme bis 200 Zl.; 2) 10 Groschen für jede weiteren vollen oder angefangenen 100 Zl. der Wechselsumme.

Errichtung eines Torfverbandes im G. G.

Um die Torfausbeutung und Torfverarbeitung im G. G. sicherzustellen, ist durch Verordnung vom 12. II. 1942 (VBlGG. Nr. 19 S. 106) ein Torfverband mit dem Sitz Krakau errichtet worden.

Der Torfverband ist rechtsfähig und wird von einem von der Regierung des G. G. bestellten Verbandsleiter geleitet und vertreten. Die übrigen Rechtsverhältnisse des Verbandes bestimmen sich nach einer Satzung, die von der Regierung des G. G. erlassen wird.

Mitglieder des Torfverbandes sind alle Personen und Unternehmen, die die Herstellung von Torf, Torfmull und Torfstreu, die Torfverschmelzung, Torfverkoksung und Torfvergasung betreiben.

Zur Deckung der Verwaltungskosten des Torfverbandes haben seine Mitglieder Beiträge zu entrichten, die der Genehmigung der Regierung des G. G. bedürfen.

Verlängerung der Gültigkeitsdauer der WHW Wertgutscheine 1941/42

Durch entsprechende Anordnung des Beauftragten für das Winterhilfswerk des Deutschen Volkes im Generalgouvernement ist die Gültigkeitsdauer der WHW Wertgutscheine um einen Monat, dh. bis zum 30. 4. 1942 verlängert worden. Dadurch haben automatisch die Einlösungs- und Abrechnungsfristen eine Verlängerung um ebenfalls einen Monat erfahren.

Die Einlösungsfrist der WHW Wertgutscheine durch den Einzelhandel bei den Banken, kommunalen Sparkassen und sonstigen bei der Einlösung mitwirkenden Kreditinstituten läuft demnach bis zum 31. 5. 42.

Die Abgabe der Wertgutscheine durch die Banken pp. bei ihren Zentralstellen hat nunmehr bis zum 15. 6. 1942 zu erfolgen.

Die Abrechnung der Wertgutscheine durch die Zentralstellen beim Beauftragten für das Winterhilfswerk im Generalgouvernement muss nunmehr bis zum 30. 6. 1942 erledigt sein.

Oplaty stempłowe

W myśl rozporządzenia z dn. 16. I. 1942 o zniesieniu opłat stempłowych za podania i świadectwa, utraciły z dn. 31 stycznia 1942 r. moc obowiązującą: 1) artykuły 140—161 ustawy o opłatach stempłowych z r. 1926 w brzmieniu z dn. 7. VI. 1935 r. (Dz. Nr. 64, poz. 404); 2) paragraf 6-ty rozporządzenia o opłatach i opłatach stempłowych za akta stanu cywilnego w Gen. Gub. z dn. 29. X. 1941 r. (D. R. G. G. str. 625) i 3) paragraf 12-ty rozporządzenia o kartelach w Gen. Gub. z dn. 4. XII. 41. (D) R. G. G. str. 701).

1. Przez skasowanie opłat od świadectw utraciły moc obowiązującą liczne opłaty, od świadectw wydawanych przez urzędy państwowe, nie wyłączając notariuszy, od protestów weksli i czeków, od aktów nadania górniczego itd.

Wśród zniesionych opłat od podań najczęściej spotykane były następujące: 1) od podań wnoszonych do urzędów państwowych oraz od protokółów spisanych przez te urzędy, a zastępujących podania i 2) od podań, w których patent żąda zmiany decyzji wydanej w przedmiocie daniny publicznej (podatku, opłaty, cła) mianowicie od odwołań i zażaleń.

2. Skasowany § 6-ty rozporządzenia z dn. 29. X. 1941 ustala jednolitą opłatę 1 zł. 10 gr. za wyciągi z rejestrów stanu cywilnego.

3. Skasowany paragraf 12-ty rozporządzenia o kartelach z dn. 4. XII. 1941 stanowił, że „wnioski, decyzje i inne czynności urzędowe, które następują na podstawie rozporządzenia o kartelach, podlegają opłacie stempłowej, której wysokość ustala Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Finansów) drogą zarządzenia administracyjnego“.

4. W myśl rozporządzenia z dnia 29 stycznia rb. o obniżeniu opłaty stempłowej od weksli z dniem 1 lutego b. r. opłaty stempłowe od weksli wynoszą: a) 20 groszy przy każdej sumie wekslowej do 200 zł.; b) 10 gr. od każdego dalszych pełnych lub zaczętych 100 zł. sumy wekslowej.

Utworzenie związku torfowego w G. G.

Celem zabezpieczenia eksploatacji torfu w G. G. utworzony został mocą rozporządzenia z dnia 12. II. 1942 (Dz. R. G. G. Nr. 19, str. 106) Związek torfowy z siedzibą w Krakowie.

Związek torfowy posiada osobowość prawną, a jego kierownictwo i zastępstwo sprawuje ustanowiony przez Rząd G. G. kierownik. Poza tym stosunek prawny Związku torfowego unormowany będzie statutem, jaki wyda Rząd G. G.

Członkami Związku torfowego są wszystkie osoby i przedsiębiorstwa, trudniące się produkcją torfu, miału torfowego i ściółki torfowej, sucha destylacja torfu i uzyskiwanie gazu torfowego.

Celem pokrywania kosztów administracyjnych Związku torfowego, mają członkowie jego uiścić opłaty, które wymagają zezwolenia Rządu G. G.

Przedłużenie czasu ważności obligów WHW 1941/42

Na mocy odpowiedniego zarządzenia Delegata dla spraw Pomocy Zimowej Narodu Niemieckiego w Generalnym Gubernatorstwie został okres ważności obligów Pomocy Zimowej przedłużony o jeden miesiąc, t. zn. aż do 30. IV. 1942 r. W związku z tym przedłużone zostały o jeden miesiąc wszelkie terminy wykupu obligów i rozrachunku.

Termin wykupu obligów WHW w sprzedaży detalicznej, w bankach, komunalnych kasach oszczędności i w innych instytucjach, które biorą udział w tej akcji, sięga aż po dzień 31. 5. 42.

Wydawanie obligów przez banki (centrale bankowe) ma odbywać się aż do 15. 6. 1942.

Czynności rozrachunkowe, dotyczące obligów, wykonywane przez placówki centralne Delegata dla Pomocy Zimowej w G. G. muszą odbyć się do 30. 6. 1942.